

Należy postawić pytanie, jakie byłyby w przedsiębiorstwach warunki pracy, ile więcej osób zapadałoby na choroby zawodowe spowodowane czynnikami szkodliwymi, ile więcej byłoby wypadków przy pracy, gdyby nie było służby BHP w zakładach pracy.

Sama geneza nazewnictwa „Służba BHP”, ze szczególnym podkreśleniem słowa „Służba”, czyli służenie człowiekowi, pracownikowi, ochrona przed zagrożeniami wynikającymi z zagrożeń występujących w środowisku pracy, ochrona po przez uświadamianie, zmianę podejścia u pracodawców, jak i u pracowników do problematyki BHP, odpowiednie zarządzanie BHP, po przez szeroko rozumiane działania prewencyjne.

Na uzupełnienie wykształcenia rozporządzenie przewidywało najpierw pięć lat okresu przejściowego, jednak po konsultacjach ze środowiskiem okres ten został wydłużony do ośmiu lat. Zmiany wzbudziły w środowisku behawioralnym wiele kontrowersji, ponieważ w służbie BHP zatrudnionych było i jest do tej pory wielu znakomitych i wybitnych fachowców, praktyków, których wiedzę i doświadczenie trudno wycałiz.

Na podstawie Rozporządzenia w BHP 1989, wykształcenie zawodowe było trzyletnie, natomiast wykształcenie ogólne, wykształcenie BHP 10 lat. W tym czasie wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

W tym czasie, kiedy wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

W tym czasie, kiedy wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

HISTORIA BHP

W tym czasie, kiedy wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

W tym czasie, kiedy wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

W tym czasie, kiedy wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

W tym czasie, kiedy wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

W tym czasie, kiedy wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

W tym czasie, kiedy wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem ogólnym, a wykształcenie BHP 10 lat było wykształceniem zawodowym.

Zmiana ta spowodowała, że służby BHP w mniejszych zakładach postąpiły pierw szerepnie, specjalizując się w usługach z zakresu BHP.

Następna poważną zmianą była zmiana Rozporządzenia w sprawie służby BHP, która weszła w życie w 2005 roku gdzie zmieniano wymagania dotyczące wykształcenia pracowników służby BHP, nakładając obowiązek posiadania wykształcenia wyższego kierunkowego od specjalisty BHP, technicy BHP mogą pracować w służbach BHP na stanowiskach do starszego inspektora BHP.

Obecnie trwają dyskusje nad zmianami w KP, wręcz nad nową ustawą KP, w środowisku naszym istnieją myślę uzasadnione obawy, iż służba BHP zostanie zupełnie zepchnięta na margines i stanie się niepotrzebna, dlatego potrzebna jest daleko idąca integracja naszego środowiska, aby nasz głos liczył się abyśmy byli dostrzegani, bo przecież nie chodzi nam tylko o zachowanie naszych miejsc pracy, idzie tu o coś więcej.

W tym zawodzie jest niezbędne ustawiczne i systematyczne podnoszenie kwalifikacji, jednak często wiek naszych koleżanek i kolegów jest czynnikiem decydującym o nie podjęciu przez nich na studiach podyplomowych z zakresu BHP, natomiast wiedza, jaką posiadają i doświadczenie w wielu przypadkach były by wystarczające aby mogli oni pełnić rolę wykładowców.

to EWG uchwala dyrektywę 65/351/EWG dotyczącą prewencji i zapobiegania, której zapisy dotyczą ściśle służby BHP, wskazując wyraźnie na potrzebę jej funkcjonowania w państwach stowarzyszonych we wspólnocie europejskiej.

W uchwale zobowiązano ministrów poszczególnych resortów przemysłu do utworzenia w ministerstwach samodzielnego stanowiska głównego inspektora bezpieczeństwa i higieny pracy, stanowisko to miało podlegać bezpośrednio ministrowi, lub wyznaczonemu przez ministra podsekretnarzowi stanu, osoba zajmująca stanowisko głównego inspektora BHP musiała legitymować się wyższym technicznym wykształceniem.

W 1953 roku, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 10.01.1953, utworzono w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej stanowisko głównego inspektora bezpieczeństwa i higieny pracy, który miał być podległym ministrowi.

W 1953 roku, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 10.01.1953, utworzono w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej stanowisko głównego inspektora bezpieczeństwa i higieny pracy, który miał być podległym ministrowi.

HISTORIA BHP

W roku 2013 minęło 60 lat od utworzenia służby BHP w Polsce powojennej. Kiedy to 01 sierpnia 1953 roku podpisano uchwałę Nr 192 Prezydium Rady w sprawie zapewnienia postępu w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

W 1953 roku, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 10.01.1953, utworzono w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej stanowisko głównego inspektora bezpieczeństwa i higieny pracy, który miał być podległym ministrowi.

W październiku 1953 roku, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 10.01.1953, utworzono w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej stanowisko głównego inspektora bezpieczeństwa i higieny pracy, który miał być podległym ministrowi.

W latach 1953-1965 służba BHP funkcjonowała w zasadzie w oparciu o akty prawne niższej rangi, nie mając umocowania w akcie wyższego rzędu, jakim jest ustawa.

Dopiero w 1965 roku weszła w życie Ustawa z dnia 30. 03. 1965, która upoważniała Radę Ministrów do opracowania regulacji prawnych dotyczącej funkcjonowania służby BHP, jednak nadstąpił styczeń 1975 roku, kiedy to weszła w życie Ustawa „Kodeks Pracy” 26 czerwca 1974r. I dochodzi do paradoksu, ponieważ niby obowiązywała uchwała Nr 36 RM z 01 lutego 1974 roku w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy, regulująca organizację i zadania służby BHP, lecz została ona wydana na podstawie wczepnie przytoczonej przez minie ustawy z 30 marca 1965, którą uchylała wprowadzana w 1975 roku Ustaw KP.

Prezi

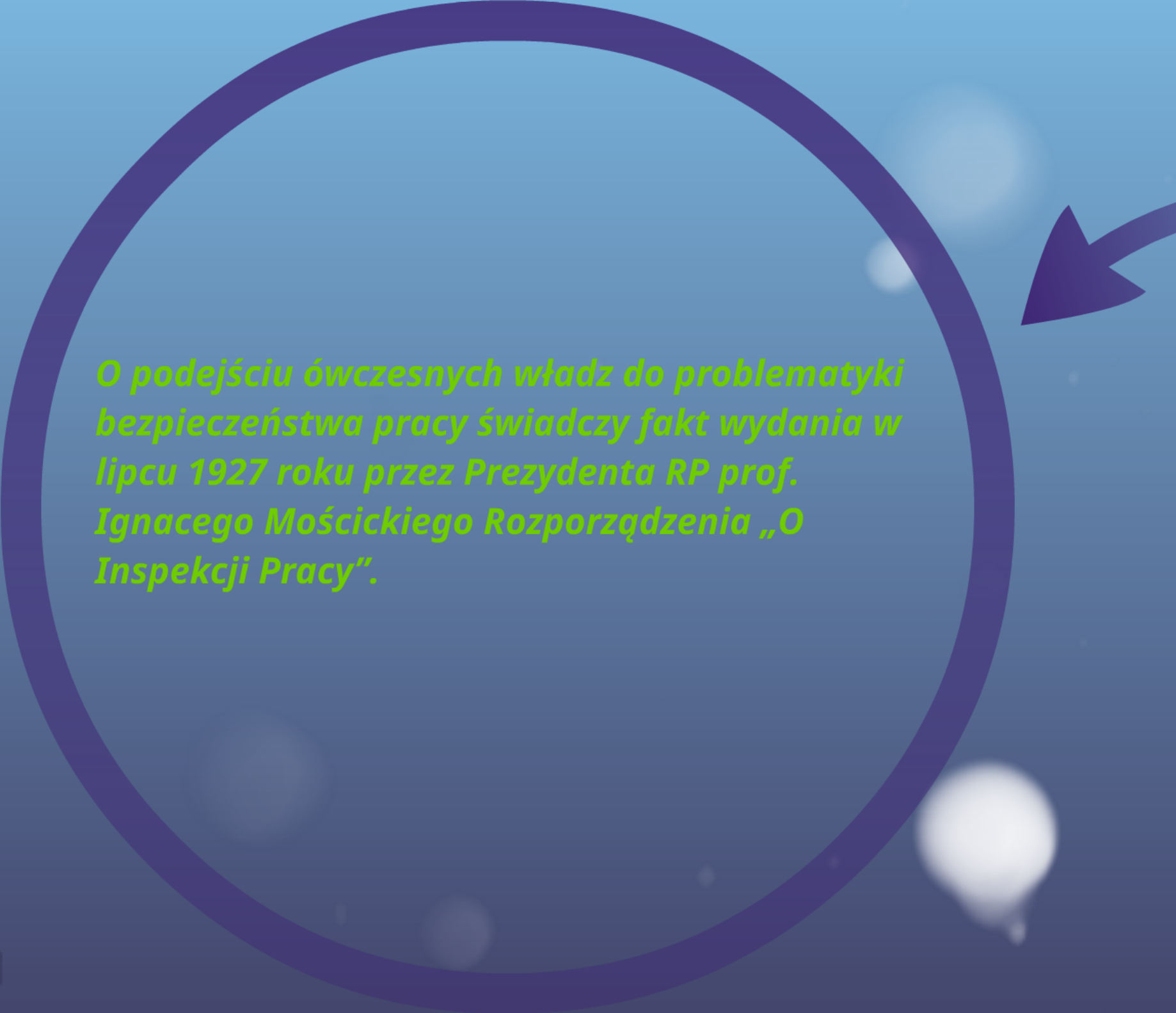
*W roku 2013 minęło 60 lat od utworzenia służby
BHP w Polsce powojennej, kiedy to 01 sierpnia
1953 roku podpisano uchwałę Nr 592 Prezydium
Rządu w sprawie zapewnienia postępu w
dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.*

Jednakże tradycje służby BHP w Polsce sięgają odleglejszych czasów.

W roku 1920 właśnie na terenach naszego województwa w badaniach okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy zaczął uczestniczyć przedstawiciel wyznaczony przez radę zakładową, w drugiej połowie lat dwudziestych XX wieku weszły w życie akty prawne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, takie jak:

- Rozporządzenie Prezydenta RP z dnia 22 sierpnia 1927 roku o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu,
- Rozporządzenie Prezydenta RP z dnia 16 marca 1928 roku o bezpieczeństwie i higienie pracy, oraz inne przepisy, które obejmowały różnorodne branże gospodarki.

- *Rozporządzenie Prezydenta RP z dnia 22 sierpnia 1927 roku o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu,*
- *Rozporządzenie Prezydenta RP z dnia 16 marca 1928 roku o bezpieczeństwie i higienie pracy, oraz inne przepisy, które obejmowały różnorodne branże gospodarki.*

O podejściu ówczesnych władz do problematyki bezpieczeństwa pracy świadczy fakt wydania w lipcu 1927 roku przez Prezydenta RP prof. Ignacego Mościckiego Rozporządzenia „O Inspekcji Pracy”.

W latach trzydziestych miały miejsce dwa istotne wydarzenia związane z bezpieczeństwem pracy, w roku 1933 w dniach 14 i 15 grudnia odbył się ogólnopolski I Zjazd Inżynierów Bezpieczeństwa Pracy, pod hasłem „W służbie bezpieczeństwa pracy”, a w roku 1938 II zjazd przekształcony w Kongres Bezpieczeństwa Pracy. W zjazdach tych uczestniczyło wielu wybitnych polskich fachowców w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy. Godnym podkreślenia jest fakt, iż zakłady przemysłowe zatrudniały inżynierów bezpieczeństwa pracy, w niektórych funkcjonowały nawet wydziały bezpieczeństwa pracy.

Choć oficjalna data utworzenia służby BHP w Polsce przypada na rok 1953, my jako pracownicy tej służby, oraz Polacy powinniśmy pamiętać o przedwojennej historii dotyczącej służby BHP w Polsce.

Należy pamiętać, że według stanu prawnego na lipiec 1952 roku obowiązywała w Polsce około 41 ustaw, dekreatów i rozporządzeń dotyczących ochrony pracy, bezpieczeństwa pracy, chorób zawodowych, z okresu międzywojennego. Jednak należy pamiętać, że szczytowy okres stalinizmu w Polsce przypada właśnie na początek lat pięćdziesiątych, dlatego chociażby ze względów czysto propagandowych przedwojenne akty prawne należało zastąpić nowymi.

Choć oficjalna data utworzenia służby BHP w Polsce przypada na rok 1953, my jako pracownicy tej służby, oraz Polacy powinniśmy pamiętać o przedwojennej historii dotyczącej służby BHP w Polsce.

Należy pamiętać, że według stanu prawnego na lipiec 1952 roku obowiązywało w Polsce około 41 ustaw, dekretów i rozporządzeń dotyczących ochrony pracy, bezpieczeństwa pracy, chorób zawodowych, z okresu międzywojennego, jednak należy pamiętać, że szczytowy okres stalinizmu w Polsce przypada właśnie na początek lat pięćdziesiątych, dlatego chociażby ze względów czysto propagandowych przedwojenne akty prawne należało zastąpić nowymi.

Skupmy się na oficjalnej dacie utworzenia służby BHP w naszym kraju czyli 1-wszym sierpnia 1953 roku w którym to dniu, została podpisana uchwała Nr 592 Prezydium Rządu w sprawie zapewnienia postępu w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Monitor Polski z 1953 roku, Nr A-83, poz. 979).

W uchwale zobowiązano ministrów poszczególnych resortów przemysłu do utworzenia w ministerstwach samodzielnego stanowiska głównego inspektora bezpieczeństwa i higieny pracy, stanowisko to miało podlegać bezpośrednio ministrowi, lub wyznaczonemu przez ministra podsekretarzowi stanu, osoba zajmująca stanowisko głównego inspektora BHP musiała legitymować się wyższym technicznym wykształceniem.

W latach 1953-1965 służba BHP funkcjonowała w zasadzie w oparciu o akty prawne niższej rangi, nie mając umocowania w akcie wyższego rzędu, jakim jest ustawa.

to EWG uchwala dyrektywę 65/351/EWG dotyczącą prewencji i zapobiegania, której zapisy dotyczą ściśle służby BHP, wskazując wyraźnie na potrzebę jej funkcjonowania w państwach stowarzyszonych we wspólnocie europejskiej.

W uchwale zobowiązano ministrów poszczególnych resortów przemysłu do utworzenia w ministerstwach samodzielnego stanowiska głównego inspektora bezpieczeństwa i higieny pracy, stanowisko to miało podlegać bezpośrednio ministrowi, lub wyznaczonemu przez ministra podsekretnarzowi stanu, osoba zajmująca stanowisko głównego inspektora BHP musiała legitymować się wyższym technicznym wykształceniem.

W 1953 roku, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1953 r. (Dziennik Urzędowy RP, Nr 100, poz. 1000), utworzono w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej (MOP) Wydział ds. Bezpieczeństwa i Higieny Pracy (WBHP).

W 1953 roku, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1953 r. (Dziennik Urzędowy RP, Nr 100, poz. 1000), utworzono w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej (MOP) Wydział ds. Bezpieczeństwa i Higieny Pracy (WBHP).

HISTORIA BHP

W roku 2013 minęło 60 lat od utworzenia służby BHP w Polsce powojennej. Kiedy to 01 sierpnia 1953 roku podpisano uchwałę Nr 192 Prezydium Rady w sprawie zapewnienia postępu w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

W 1953 roku, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1953 r. (Dziennik Urzędowy RP, Nr 100, poz. 1000), utworzono w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej (MOP) Wydział ds. Bezpieczeństwa i Higieny Pracy (WBHP).

W październiku 1953 roku, na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1953 r. (Dziennik Urzędowy RP, Nr 100, poz. 1000), utworzono w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej (MOP) Wydział ds. Bezpieczeństwa i Higieny Pracy (WBHP).

W latach 1953-1965 służba BHP funkcjonowała w zasadzie w oparciu o akty prawne niższej rangi, nie mając umocowania w akcie wyższego rzędu, jakim jest ustawa.

Dopiero w 1965 roku weszła w życie Ustawa z dnia 30. 03. 1965, która upoważniała Radę Ministrów do opracowania regulacji prawnych dotyczącej funkcjonowania służby BHP, jednak nadstąpił styczeń 1975 roku, kiedy to weszła w życie Ustawa „Kodeks Pracy” z 26 czerwca 1974r. I dochodzi do paradoksu, ponieważ niby obowiązywała uchwała Nr 36 RM z 01 lutego 1974 roku w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy, regulująca organizację i zadania służby BHP, lecz została ona wydana na podstawie wczelniej przytoczonej przez minie ustawy z 30 marca 1965, którą uchylała wprowadzana w 1975 roku Ustaw KP.

Dopiero w 1965 roku weszła w życie Ustawa z dnia 30. 03.1965, która upoważniała Radę Ministrów do opracowania regulacji prawnych dotyczącej funkcjonowania służby BHP, jednak nadszedł styczeń 1975 roku, kiedy to weszła w życie Ustawa „Kodeks Pracy” 26 czerwca 1974r. i dochodzi do paradoksu, ponieważ niby obowiązywała uchwała Nr 36 RM z 01 lutego 1974 roku w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy, regulująca organizację i zadania służby BHP, lecz została ona wydana na podstawie wcześniej przytoczonej przez minie ustawy z 30 marca 1965, którą uchylała wprowadzona w 1975 roku Ustaw KP.

*W zasadzie mniejsza, lub większa niepewność,
co do dalszych losów służby BHP, jej kształtu,
pozycji i miejsca trwała aż do roku 1989, kiedy
to EWG uchwala dyrektywę 89/391/EWG
dotyczącą prewencji i zapobiegania,
której zapisy dotyczą ściśle służby BHP,
wskazując wyraźnie na potrzebę jej
funkcjonowania w państwach stowarzyszonych
we wspólnocie europejskiej.*

Zbiega się to z początkiem zmiany polskiego systemu politycznego i wprowadzeniem w naszym kraju gospodarki wolnorynkowej, z wyraźną tendencją integracji polski ze strukturami państw Europy zachodniej. Zostaje powołany do życia zespół, który ma na celu przygotowanie nowelizacji KP, dającej RM upoważnienie do wydania uchwały dotyczącej funkcjonowania służby BHP.

Nowelizacja KP miała miejsce w 1991r. a w 1992 został opracowany projekt uchwały regulującej zasady funkcjonowania służby BHP, jej treść została poddana konsultacją w środowisku behapowskim, po jej uchwaleniu jako uchwała Nr 14 regulowała najistotniejsze kwestie związane z służbą BHP, precyzowała jej obowiązki, oraz kompetencje.

Po uchwaleniu Ustawy Zasadniczej w 1997 roku, kiedy uchwały przestały być źródłem powszechnie obowiązującego prawa, uchwała RM Nr 14 została zamieniona na rozporządzenie w sprawie służby BHP. Poważna zmiana dotycząca obowiązku tworzenia służby BHP przez pracodawców nastąpiła w roku 1998, gdzie obowiązek tworzenia służby BHP został nałożony na pracodawców zatrudniających więcej niż 100 pracowników.

Dopiero w 1965 roku weszła w życie Ustawa z
Ministrów do opracowania regulacji prawnych
jednak nadszedł styczeń 1975 roku, kiedy to
czerwca 1974r. i dochodzi do paradoksu, pon
01 lutego 1974 roku w sprawie służby bezpiec
i zadania służby BHP, lecz została ona wydane
minie ustawy z 30 marca 1965, którą uchylała

***Zmiana ta spowodowała, iż służbę BHP w
mniejszych zakładach zastąpiły firmy
zewnętrzne, specjalizujące się w usługach z
zakresu BHP.***

Następną poważną zmianą była zmiana Rozporządzenia w sprawie służby BHP, która weszła w życie w 2005 roku gdzie zmieniono wymagania dotyczące wykształcenia pracowników służby BHP, nakładając obowiązek posiadania wykształcenia wyższego kierunkowego od specjalisty BHP, technicy BHP mogą pracować w służbach BHP na stanowiskach do starszego inspektora BHP.

Na uzupełnienie wykształcenia rozporządzenie przewidywało najpierw pięć lat okresu przejściowego, jednak po konsultacjach ze środowiskiem okres ten został wydłużony do ośmiu lat. Zmiany wzbudziły w środowisku behapowskim wiele kontrowersji, ponieważ w służbie BHP zatrudnionych było i jest do tej pory wielu znakomitych i wybitnych fachowców, praktyków, których wiedzę i doświadczenie trudno wycenić.

W tym zawodzie jest niezbędne ustawiczne i systematyczne podnoszenie kwalifikacji, jednak często wiek naszych koleżanek i kolegów jest czynnikiem decydującym o nie podjęciu przez nich na studiach podyplomowych z zakresu BHP, natomiast wiedza, jaką posiadają i doświadczenie w wielu przypadkach były by wystarczające aby mogli oni pełnić rolę wykładowców.

HI

Zmiana ta spowodowała, że w mniejszych zakładach pracy, zewnętrzne, specjalistyczne firmy z zakresu BHP.

alskiego
niem w
kowej, z
za
niej. Zostaje
na celu
cej RM
dotyczącej

11, a w 1992
regulowanej
jęt przez
konstytucję
na uchwały
wznie
jęt

Obecnie trwają dyskusję nad zmianami w KP, wręcz nad nową ustawą KP, w środowisku naszym istnieją myślę uzasadnione obawy, iż służba BHP zostanie zupełnie zepchnięta na margines i stanie się niepotrzebna, dlatego potrzebna jest daleko idąca integracja naszego środowiska, aby nasz głos liczył się abyśmy byli dostrzegani, bo przecież nie chodzi nam tylko o zachowanie naszych miejsc pracy, idzie tu o coś więcej.

Należy postawić pytanie, jakie byłyby w przedsiębiorstwach warunki pracy, ile więcej osób zapadałoby na choroby zawodowe spowodowane czynnikami szkodliwymi, ile więcej byłoby wypadków przy pracy, gdyby nie było służby BHP w zakładach pracy.

Sama geneza nazewnictwa „Służba BHP”, ze szczególnym podkreśleniem słowa „Służba”, czyli służenie człowiekowi, pracownikowi, ochrona przed zagrożeniami wynikającymi z zagrożeń występujących w środowisku pracy, ochrona po przez uświadamianie, zmianę podejścia u pracodawców, jak i u pracowników do problematyki BHP, odpowiednie zarządzanie BHP, po przez szeroko rozumiane działania prewencyjne.